

1. Итак, братия святые, участники в небесном звании, уразумейте Посланника и Первосвященника исповедания нашего, Иисуса Христа,
УПО: Отож, святі брати, учасники небесного покликання, уважайте на Апостола й Первосвященника нашого ісповідання, Ісуса,
KJV: Wherefore, holy brethren, partakers of the heavenly calling, consider the Apostle and High Priest of our profession, Christ Jesus;

2. Который верен Поставившему Его, как и Моисей во всем доме Его.
УПО: що вірний Тому, Хто настановив Його, як був і Мойсей у всім домі Його,
KJV: Who was faithful to him that appointed him, as also Moses was faithful in all his house.

3. Ибо Он достоин тем большей славы пред Моисеем, чем большую честь имеет в сравнении с домом тот, кто устроил его,
УПО: бо гідний Він вищої слави понад Мойсея, поскільки будівничий має більшу честь, аніж дім.
KJV: For this man was counted worthy of more glory than Moses, inasmuch as he who hath builded the house hath more honour than the house.

4. ибо всякий дом устрояется кем-либо; а устроивший всё [есть] Бог.
УПО: Усякий бо дім хтось будує, а Той, хто все збудував, то Бог.
KJV: For every house is builded by some man; but he that built all things is God.

5. И Моисей верен во всем доме Его, как служитель, для засвидетельствования того, что надлежало возвестить;
УПО: І Мойсей вірний був у всім домі Його, як слуга, на свідоцтво того, що сказати повинно було.
KJV: And Moses verily was faithful in all his house, as a servant, for a testimony of those things which were to be spoken after;

6. а Христос--как Сын в доме Его; дом же Его--мы, если только дерзновение и упование, которым хвалимся, твердо сохраним до конца.
УПО: Христос же, як Син, у Його домі. А дім Його ми, коли тільки відвагу й похвалу надії додержимо певними аж до кінця.
KJV: But Christ as a son over his own house; whose house are we, if we hold fast the

confidence and the rejoicing of the hope firm unto the end.

7. Почему, как говорит Дух Святой, ныне, когда услышите глас Его,
УПО: Тому то, як каже Дух Святий: Сьогодні, як голос Його ви почуєте,
KJV: Wherefore (as the Holy Ghost saith, To day if ye will hear his voice,

8. не ожесточите сердец ваших, как во время ропота, в день искушения в пустыне,
УПО: не робіть затверділими ваших сердець, як під час нарікань, за дня випробовування на пустині,
KJV: Harden not your hearts, as in the provocation, in the day of temptation in the wilderness:

9. где искушали Меня отцы ваши, испытывали Меня, и видели дела Мои сорок лет.
УПО: де Мене випробовували отці ваші, Мене випробовували, і бачили працю Мою сорок років.
KJV: When your fathers tempted me, proved me, and saw my works forty years.

10. Посему Я вознегодовал на оный род и сказал: непрестанно заблуждаются сердцем, не познали они путей Моих;
УПО: Через це Я розгнівався був на той рід і сказав: Постійно вони блудять сердцем, вони не пізнали доріг Моїх,
KJV: Wherefore I was grieved with that generation, and said, They do alway err in their heart; and they have not known my ways.

11. посему Я поклялся во гневе Моём, что они не войдут в покой Мой.
УПО: тому Я присягнув був у гніві Своїм, що вони до Мого відпочинку не ввійдуть!
KJV: So I sware in my wrath, They shall not enter into my rest.)

12. Смотрите, братия, чтобы не было в ком из вас сердца лукавого и неверного, дабы вам не отступит от Бога живаго.
УПО: Стережіться, брати, щоб у комусь із вас не було злого серця невірства, що воно відступало б від Бога Живого!
KJV: Take heed, brethren, lest there be in any of you an evil heart of unbelief, in departing from the living God.

13. Но наставляйте друг друга каждый день, доколе можно говорить: `ныне`, чтобы кто из вас не ожесточился, обольстившись грехом.

УПО: Але кожного дня заохочуйте один одного, доки зветься Сьогодні, щоб запеклим не став котрий з вас через підступ гріха.

KJV: But exhort one another daily, while it is called To day; lest any of you be hardened through the deceitfulness of sin.

14. Ибо мы сделались причастниками Христу, если только начатую жизнь твердо сохраним до конца,

УПО: Бо ми стали учасниками Христа, коли тільки почате життя ми затримаємо певним аж до кінця,

KJV: For we are made partakers of Christ, if we hold the beginning of our confidence stedfast unto the end;

15. доколе говорится: `ныне, когда услышите глас Его, не ожесточите сердец ваших, как во время ропота`.

УПО: аж поки говориться: Сьогодні, як голос Його ви почуєте, не робіть затверділими ваших сердець, як під час нарікань!

KJV: While it is said, To day if ye will hear his voice, harden not your hearts, as in the provocation.

16. Ибо некоторые из слышавших возроптали; но не все вышедшие из Египта с Моисеем.

УПО: Котрі бо, почувши, розгнівали Бога? Чи не всі, хто з Єгипту вийшов з Мойсеєм?

KJV: For some, when they had heard, did provoke: howbeit not all that came out of Egypt by Moses.

17. На кого же негодовал Он сорок лет? Не на согрешивших ли, которых кости пали в пустыне?

УПО: На кого ж Він гнівався був сорок років? Хіба не на тих, хто згрішив, що їхні кості в пустині полягли?

KJV: But with whom was he grieved forty years? was it not with them that had sinned, whose carcasses fell in the wilderness?

18. Против кого же клялся, что не войдут в покой Его, как не против непокорных?

УПО: Проти кого Він був присягався, що не ввійдуть вони до Його відпочинку, як не проти неслухняних?

KJV: And to whom sware he that they should not enter into his rest, but to them that believed not?

19. И так видим, что они не могли войти за неверие.

УПО: І ми бачимо, що вони не змогли ввійти за невірство.

KJV: So we see that they could not enter in because of unbelief.